

Habruta Night

This Tuesday

4.2.19

@

9 PM

Laws of Rentals:

“GEMARA PAGE 3”

REGARDING HAMETZ

1. IF ONE OWNS MULTIPLE HOMES, MUST HE CHECK THEM FOR HAMETZ BEFORE PESACH?
2. WHO SHOULD BE THE ONE TO CHECK, THE LANDLORD OR THE TENANT (IF RENTING STRICTLY FOR PESACH)?
3. IF I RENTED A VILLA “HAMETZ FREE” AND I GET THERE AND THERE IS HAMETZ ALL OVER IS THE CONTRACT VOID? CAN I MAKE THE OWNER PAY FOR THE CLEANING CREW?

“GEMARA PAGE 7”

REGARDING MEZUZA

1. WHO IS OBLIGATED TO PUT UP A MEZUZA, THE LANDLORD OR THE TENANT?
2. IF THE TENANT PLACED IT, IS HE ALLOWED TO REMOVE IT, WHEN HE LEAVES?
3. IF THE MEZUZA IS EXPENSIVE, CAN I REPLACE THEM AND TAKE THE ONE I PLACED?

We will discuss the laws of using someone Tefillin without permission

It may take more than one week to finish

עין משפט
גר מצוה

כא א מתי פיי מלכות
מעשר הלי ב:
כב ב מתי פיי מלך
מתן ומלך הלי ח
סמך עשר לט טושיע אריח
סר חל טושיע ג:
כג ג מתי שס (הלי ח)
והלי יח טושיע אריח
שס ספיר ד:
ד (מתי פיי שס הלי ב):
כד ה מתי שס הלכה יח
טושיע אריח שס
ספיר ז:

רבינו חננאל

[illegible]

לא משום דחוקתו בדוק, מימה מאי ס"ד לא תחוקמו בדוק אן כן מה לא תרץ לאמריה דהני כלל ואומר ר"י דמימי כגון שבעה הית געיר אע"פ דחוקמו בדוק כיון דלימיה געיר תרץ לישראל הימנו ולהכי מהני אמירה דהני דלא שאלין אע"פ דגבי טבל תמעיין אחוקת חבר ואין תרץ אפילו לולי האשויי משום דקיון ששולתי לו לאלוהי מתמחא מדין שאלו יבא לרדי משכול אבל גבי דריקה תמילוי לא יסיה בדוק לא יסיה כל כך תמשול בך תרץ לישראל אלא הוא געיר ומסיק אי חוקמו בדוק כל הכהנים בחוקת בדוקין מיבעי לה וממילא דיעיני דאמירה דהני מהני ואין תרץ לישראל הימנו אפילו אם הוא געיר ועוד פירש ר"י דס"ד דאורי דאמרי הני לא היה צדוקין דבדקו לא חוקמו דהני משום מנו דאי געי שחקי אבל אי אין חוקמו בדוק אמאי תמעיניו ופריך אי הוי כל הכהנים בחוקת בדוקין מיבעי לה דממילא דיעיני דאמריה דממילא **מדאורייתא** כביש"ט כגמלו: **בעלמא** שני. כ"ה בקוטרס מדכתיב תשביטו ולא כתיב תבערו אלהם השמטה כלל היא וקשה לר"י דהאי השמטה תבערו היא ולא ביטול דמתיב בשמטתו רע"א אין תרץ הכי הוא חומר תשביטו ומלתי להבערש שחיה אלא מנלכא ועוד דתשביטו אמרינן לקמן מתאן חלק שחיה משש שעות ולמעלה ואחר איסורא לא מהני ביטול ואומר ר"י דמדאורייתא ביטול בעלמא סגי משום דמלחא שביטולו אי הפקר ויאל דמרטו ותמור מדקאמרינן אבל ואלה דרואה של אמריש ושל גבשו ואלה דאמריש צדריס (דף מה). הפקר כפי שלשה מדאורייתא אין תרץ: **דימנוהו** רבנן בדרבנן. ואף על גב דב דבר שאור צדס וסמיתמנו לא גלש ועדסי אפילו מדאורייתא דמעשה בכל יום שאנו תמיתמנו לאהא ועבד על השמיטה ועל הנקור וכו' המדיר (מכועס עכ. וכו') גבי תמיתמנו שאינו מעשרש

משמע שסוף עליה לענין חלה ומעשר מכל מקום גבי בדיקת תנן אפי' בדנים מ"מ אי הוי מדאורייתא לא היתמינען להו תסום דאיכא טירחא ויתירחא וצריך דקדוק גדול בדמוח בירושלמי מפעם שפעם שנישע עלליהו וצ"ל ותמחין דרבנן היתמינען להו לנאשע ועבד ולא קטן מדחניה בפי' כ"ל מעבדן (ועידין נח: וסס:) אפילו עבד וחפזיו סהפח נאמנת וימר עד כאן תסום שבת אבל קאטין לא דגריש טפי מדחשיב להו בשמעתין צוקן וצברקן שני דמחנות (דף סז:) וסס:) אלו נאמנים להעיד בבגדול מה שזאו בקוטנן עד כאן היינו מהלכין בשבת משמע אבל בקוטנן לא היינו תסום דמחנותן אי בריס כלל לך קין אבנאמנים כמו בבדיקת חמץ: **המשכיר** בית חצירו בחוקק שהוא ברוק. נראה להשכיר דעלמא עשר אימי דבזרינעא עשר על תרשיבא לנדוק: **וכריתב** אך ביום הראשון תשיביו. פ' הקוערס מדמיחין ביום הראשון להשיבם מכלל דמקאמו מותר ואין נראה לרי' מה תשיבו הנערה היא ולא צוה הכבוד לזרופי אלא לאחר איסורו ועוד אי משמעותו צוה ראשון משמע מקאמ מותר מה צריך לאף חלק מיהו לנשעא שני שפירס הקוערס דא"ף ח"ן נחא"ם טב"ש אחי שפיר ונראה לרי' מייחורא דקרא קדושה תשיב עמי' ביעור. סא"ה וכו' לשני ביום כתיב דנשני שפיר לקרא דמחש' שבעת ימים שאור לא יתא' דמדאימאק השבת שאור

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

דקסער. ה"י תנא: **הכל חצירין אלל דביקא.** ואפילו עס הארין
ונבדק שהוא ממוחק חסר מחוקקין על שאלה עבר זמנו עד
שנפלאו: **דקניא חסר.** האכלנו על המשפחות ומת והיות גמורה
מלאה פירות אפילו הן בני יומן שנמתו היום הרי הן בחוקת
מתוקנים דודאי לא ילא מתמת ידו
עד שנמך על מזונו והכל נמי כיון
דלף עמי חצירין חסרין כל
הדיקא חוקקין שדקקו: **ומאלי.**
דלא דקניא זאמנין טעמא משום
דהכל חצירא עס אלל דביקא למלא
אין עמי הארין חסירא על כן
ועטמא משום דקאמרי ה"י אלו
רציו שדקקו: **כל הכפסין בחוקס
דבוקס מיבטי ליה.** למתני ולא היה
למתלים בחצירא דהרי. ומקשינן
אלא מתדלא בחצירא דודאי איכא
למדקא לא לא אמרי לא אס כן מיכא
קא מיבטלן כל תיפשות מינה דאין
חוקקין דבוק. ומשני מהה לויא למדק
למיפשות מידי דליכא לאתקמא להא
כגון דמחוקקין כל הכאין דלא דקק בגוון
שדקקו טרוד או ילא מבדקו ויס
לדקן ואמרי ה"י אגזנו דקקושו
בביטול בעלמא. דכתיב שדמיו
ולא כתיב טבעו והשכלה בזה היא
השכלה: **דרבנן.** הימנוהו רבנן
בחיטא דליכא אלל מדרבנן דהס
האריכו והס חתירו לסמך בחצירתו
שז' אלו וכן דייחא לאתמיס חתירי
דלאו דאורייתא: **מי הוי מקס עטות.**
ואס דא שסבור לחזור ר' על יד
עיללותיו ולומר לא כן שכתבי ואין
תנאי שלני עמי מהו לחזור: **ואס
בכפא היכא דלא יכבי אנרא.**
לאחרים ונדקן אלל כל כ"ש ואס
דוקא את ביתו דלא עמי ידעמי ר' על
מקס טעות דאס היימי יודע שאינו
דבוק לא היימי שסבור דודאי מיא
לאיסי למעבד מזה בגופיה ויא נמי
הוא ידע דלא דביק לא היה מניחו
בקר: **אלא אפילו בחצירא.** דהיינו
כל בני העיר לשבור דבוקין כל כ"ש
ביתו דליכא השכלה חסרון דלא
אפילו הכי או ידע ביה אשמואל כל
דביק לא הוי הדק ביה אשמואל ליה
לא איצטריקא ליה
דלא

כ"י והא' דקא הדר ביה משום מלחא אחרימי' היא דלשכת ביתא
אחרימי' שפירא מינה: **סנן** הוה גרסינן וחק עב גב דבפיקין
היא: **ושורין** במלחא שש. ולא ימיון עד חמלה שגב שזא
חסור מן המורה לפי שאדם עושה בשעות: **ר' יהודה** אומר.
טועה אדם יותר ממאן ואריך להרחק מן העירייה יותר ולא
יאלץ מסוף ארבע ולמעלה: **טולין** לא אוכלין ולא שורפין
בליתור אף גרין לשרוף ומאכלי הוא לנכסמהל לא חמש אבל הוא
לא יאמר: **דכולי עלתא** מיהא **התן** משא שעות למעלה אסור.
מן המורה דאי לא ימיתר עד ארומא לא היו גזרי ביה דבין
ימאח ללילה לא שבו איש: **שבעת ימים** אסור לא ימאח בביתם.
אפילו שעה אחת בחור השבעת ימים וכחיד אף ביום הראשון
משביתו הרי שזה נז שעה אחת: **הא** יעיד לרבות כו'.
בדמיה הרי הראשון ראשון קודם לכל שבעת קהמר דייט
ארבעת עשר: ואימא לרבות ליל חמשה עשר. שאל ימיון
עד הוקדח והכי קהמר אף בביתם יום הראשון מיד משביתו
דאי משבעת ימים אלא אמיהא ימים אין לילת לא:
השבעת

יוד מדכתיב אך ודרשינן לקמן אך חלק פריך: **ואימא** ציבות צי
 אך וכי נמי משני דאי תקש השבחה שאור לאכילה חמץ לא צריך
 לאכילה חמץ יכול לדרוש הכל כמו שדורש רבי יוסי (הגלילי) לקמנסי:
 דהא

מסורת הש"ס

(א) לקמן ט. ע"ז מה:
ד"ה ט"ז: (ב) [לקמן יא].
(ג) [כ"ח ט: בסודות יח:
מח.], (ד) לקמן יא: ודף כ"א.
(ה) [שמות יב: ו] [כשעה].
(ו) [וע"פ חסידות פירושין
ל"א: ד"ה כאן ועוד שם
טז. ד"ה וחסידות], (ח) עין
מהרש"ל ט' ודף ה'.

תורה אור השלם

1. שבעת ימים שאר לא ימנעו בנתיבם כי כל אבן מחצית ונכרתה הנפש הוא מעדת ה' בנר ובאורח יאמר: שמות יב יט

2. שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון חשיבותו שאר מנתיבם כי כל אבן חמץ ונכרתה הנפש הוא מישאל ע' יום המיום הראשון עד יום השבע: שמות יב טו

גליון הש"ס

במ' דעווא איה לאניש
ליקויט מצוה בממוניה
ער לקמן דף י ע"כ חס'
די' כחמוניה:
שם הרבות יד לביעה
ער תשיבס הר"ן סימן
נ"א:

מוסף רש"י

[illegible]

איבעיא להו המשכיר בית לחבירו בחזקת בדוק ומצאו שאינו בדוק מהו מי הוי כמקח טעות או לא

A dilemma was raised before the Sages: About one who lets a house to another for Passover, with the presumptive status that it was searched, and the lessee discovered that it was not searched, what is the halakha? Is it considered a mistaken transaction, and the renter can abrogate the deal, claiming that he agreed based on his belief that the property had already been searched? Or no, it is not considered a mistaken transaction?

תא שמע דאמר אב"י לא מיבעיא באתרא דלא יהבי אגרא ובדקו דניחא ליה לאיניש לקיומי מצוה בגופיה אלא אפילו באתרא דיהבי אגרא ובדקו דניחא ליה לאיניש לקיומי מצוה בממוניה:

The Gemara suggests: Come and hear a resolution to this dilemma, as Abaye said: That in a place where people typically do not pay a wage and hire others to conduct the search for leaven and everyone searches himself, a person prefers to fulfill the mitzva himself. However, even in a place where people pay a wage and have others search for leaven, it is not a mistaken transaction due to the fact that a person prefers to perform the mitzva with his own money. Consequently, it is not considered a mistaken transaction, as a person does not object to having to perform a mitzva.

"ניחא ליה לאיניש לקיים מצוה בממוניה"

"People like to do Mitzvot"

The ברכי יוסף asks the opposite question- what if someone rented a house that wasn't supposed to have Mezuzot and it ended up having Mezuzot, can you void the rental saying I wanted to the mitzvah myself?

שאלה- Can I use someone's tallit/tefillin without asking permission based on this assumption "that people appreciate doing mitzvot with their money"?

ר'בנ'ו כ"הבשר - פרק שמיני חולין - סימן כו א"שר

הוי כאילו הרשהו. ונהגו להתעטף בטליתו של חברו אפילו בלא ידיעה ומצד (קבו) וסמכו על זה דניחא ליה לאיניש דליעבד מצוה בממוניה. ואם מצאה מקופלת יחזור ויקפלנה כצראשונה. (קבח) דאי לאו הכי לא ניחא ליה:

מרדכי - בבא מציעא - סימן רסג

(דף כט ע"ב) סד"א ניחא ליה לאיניש למיעבד מצוה בממוניה קמ"ל. ס"אין להקשות מהא דמסיק פ"ק דפסחים דניחא ליה לאיניש למיעבד מצוה בממוניה דהכא מיירי שלא מדעתו והא דאי לא ניחא ליה אכל לקיומי מצוה בממוניה מדעתו בודאי ניחא ליה. יולי נראה דהתם גבי צדיקה חמץ דאית ציה טרחא ולכך גמר ומשעבד נפשיה אכל בעלמא לא פ:

רא"ש חולין פרק שמיני סימן כו "ונהגו להתעטף בטלית של חברו אפילו בלא ידיעה ומברך וסמכו על זה דניחא ליה לאיניש דלעבד מצוה בממוניה" ואם מצוה מקופלת יחזור ויקפלנה כצראשונה

The "Rosh" says that people have used someone else's tallit without permission based on the notion that the owner would like for his money to be used for mitzvot. However, if you found it folded, make sure to fold it as it was.

If you think it's different give a logic, why?

מרדכי- (בבא מציעא סימן רסג) דהכא מיירי שלא מדעתו והא דאי לא ניחא ליה אבל לקיומי מצוה בממוניה מדעתו בודאי ניחא ליה

The "Mordechai"- is coming off a Gemara in which it says, that one should not Lend a book that he borrowed from someone to someone else.

Question- Don't we say in our Gemara that one would promote using his property for mitzvot even without consent, so why can't you use the book?

THREE ANSWERS:

Answer: Difference between Talit and House of Hametz: By hametz while he's checking he **knows** he's doing it (he's going through the motions) he accepts it but by the Talit he has no clue that it's happening (same for books). So only by hametz we say he's happy.

ולי נראה דהתם גבי בדיקת חמץ דאית ביה טרחא ולכן גמר ומשעבד נפשיה אבל בעלמא לא

A#2- only by “House of Hametz” we assume he wants to do mitzvot since there is effort involved you agreed to do the work based on the concept “the more toil the more reward” but in general we can’t assume people are giving even for mitzvot. So, by tallit and books you can’t borrow without permission.

נמוקי יוסף – במקום שנהגו להניח טליתות בבית הכנסת אם בא להניח להתעטף לפי שעה ולהחזירה למקומו מותר ולא חשיב שואל שלא מדעת גזלן הוא כיון דלא כליא קרנא ניחא ליה לעביד מצוה בממוניה מה שאין כן ספרים דחשש שיקרע

A#3- only books people don’t want to lend since they can tear during usage people are more possessive. Tallit you can use, since they don’t get ruined upon usage and so we say people are happy with the usage of their tallit.

Halacha about Tallit

בן איש חי לך

בזמן הזה חזינן רובא דעלמא קפיד שלא ילבשו אחרים ציצית ותפילין שלהם ולכן אין לקח מן השמש ציצית ותפילין של אחרים שלא מדעת הבעלים דשאל שלא מדעת גזלן הוא אלא אם כן יודע השמש בברור שהבעלים לא קפדי ואין כל הדעות שוות הלוא גם אנכי מכיר בעצמי דאנא מאינשי דקפדי בזה

ובשעת הדחק דלא אפשר לו ללבשם מדעת בעלים דאינם מצויים לפניו ואם ימתין יעבור הזמן אז יש לסמך על נדבת לבם של ישראל דניחא להו למעבד מצוה בממוניה וטוב שיגיד אחר כך לבעלים ויבקש מהם רצון מה שעשה למפרע אם אפשר לו למצא אותם

The ben Ish Hai says that today's days people are not as generous and would not want someone using their tallit or tefillin without permission and one should not do so, since “borrowing” without consent is a thief unless the Shamosh of the shul knows that this specific person doesn’t mind.

He does conclude that the owner is not around and if you try to reach him you will miss the appropriate time to pray you can rely on what he calls “the Jewish giving heart” would want you to use it for a mitzva. One should then approach the owner and mention that used his tallit and hope he’s okay with it.

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא קב.

בגובתא דקניא. מכאן נראה כמו שפירש רש"י במנחות (דף ק"ג) שמניחין המנוחה מעומד לכן צריך גובתא דקנה שלא תפול אבל לפר"ת שמניח אותה מיושב כמו ספר תורה מונח בארון ולא מעומד ובמנחות (שם) נמי עשה כמין נגר פסולה והיינו מעומד דשיליה המוכר פירות (ב"ב

דף ק"א. ושם) אמר על כמין נגר היינו קצורת חמור משמע במעומד קאמר ואם כן גובתא דקניא למה לי ויש לומר שלא תכלה מלחלוחית הכותל: **מסייע** דיה דרבי יוסי בר' חנינא. פירשתי בפ"ק (דף י"א):

קולט מן האויר אמאי הרי א"ו ש"ל. תימנה ואי ליתא דרבי יוסי אמאי שכתב של צעה"ב: **תרתי.** פי' דסתמן אהדי דהאי שברפת לא אינטריך

למימני לגופיה דפשיטא הוא דשוכר בית בחצר שאין לו ברפת כלום ולא תנא אלא למידק שברפת לבעל הבית לפי שאין [בה] לשוכר כלום [א] אבל בחצר שיש לשוכר בה הילוך כניסה ויציאה לביתו לא הוי דבעל הבית והדר תני שאף שכתב לבעל הבית:

פרט למוזמן. וא"ת ואמאי לא פריך נמי מסיפא אמאי

אסורין מפני דרכי שלום גזל גמור הוי וי"ל דמרישא ניהא ליה למיפריך

וה"ה דמאי פריך מסיפא אי נמי לא מני למיפריך מסיפא דאיכא למימר

דהכי קאמר אסורות משום גזל גמור הציצים ואמן מפני דרכי שלום:

א"י הכי אמאי אסורים משום גזל. דאפי' משום דרכי שלום ליכא

ומשני אלאמן פי' ולא אציצים וא"ת אמן נמי הו' צריך שילוח וי"ל כי

ליכא ציצים תחתיה וה"ה דה"ה למימר כס"ד מעיקרא אציצים שנפלו שי גזל

גמור ואלאמן יש דרכי שלום: **לא צריכא בקשן.** ולי"ג דשלחה

קטן דאי שלחה קנה בעל השוכן מדאורייתא ואטו משום

דלקחו קטן יהא שלו אלא הקטן לקח הציצים בלא שילוח שעדיין לא

זכה בעל השוכן ציצים ומימה דאפי' בגדול ה"ה לאוקמי וכגון שנתן ידו

או בגדול תחת הציצים בשעה שאם רוצת עליהם ולא נתכין לזכות

בציצים עדיין דאסור הוא אלא עשה כן כדי שלא יזכה בעל השוכן בציצים א"כ (י) ושילח את האם ונטלן

עכשיו וזוכה בהן: **ובא**

ומיקנא לא קניא עד דנפלה לחצרו וכי קתני חייבות בשילוח מקמי דתיפול לחצרו אי הכי אמאי אסורות משום גזל

אמר רב אסור לזכות בביצים כל זמן שהאם רובצת עליהם שנאמר ²שלא תשלח את האם והדר את הבנים תקח לך אפי' תימא דנפלה לה לחצרו כל היכא דאיהו מצי זכי ליה חצרו זכיא ליה וכל היכא דאיהו לא מצי

זכי ליה חצרו נמי לא זכיא ליה א"ה אסורות בגזל מפני דרכי שלום אי דשלחה גזל מעליא הוא אי דלא שלחה הא בעי שילוחה בקמן דלאו בר שילוח הוא בר דרכי שלום הוא ה"ק אביו של קמן חייב להחזיר לו מפני

דרכי שלום: **מתני'** המשכיר בית לחבירו לשנה נתעברה השנה נתעברה למשכיר לו לחודשים נתעברה השנה נתעברה למשכיר מעשה בציפורי באחד ששכר מרחץ מחבירו בשנים עשר זהב לשנה מדינר זהב לחודש

ובא

בגובתא דקניא. ותולה אותה: **ארישא.** שוכר מישראל הוה דתניא רישא לא יטלנה בידו ויאל: **וטורי דמשכיר.** דכיון דלא אוגריה ליה מסתמא דטורי דמשכיר הוה זה: **בחדר דמשכיר.** [א] שלא המשכיר את החדר: **וטורי דאחו מעלמא.** וסתם גללים אפקורי מפקרניהו

בעלים וקניא ליה חצרו ואפילו קדם השוכר והגביתו לא זכה בהן: **אלא**

לו שם מציאה בעיר. שיאל קול בעיר שצא צדי שבור בתוך שדהו או מן

הנהר הציף לתוכה דגים: **והקולט מן האויר.** שקיבל גללים ומוך כלי

שנתן כלי באויר וקיבל גללים בתוכו: **שלו.** של שוכר: **ושברפת ושכתב.**

קס"ד בחצר שלא השכירה לו המשכיר: **בשולי פרה.** סמוך לנקדיה

דליכא אויר: **זרק ארנקי.** והפקירה לכל הקודם: **תרתי.** בתמימה. תרתי

אינטריכא לתנא למימני ליתני חדא כיון דבשלא השכירה עסקין מה

לי רפת ומה לי חצר: **שברפת שכתב.** המושכרת לשוכר כל הזבל שברפת

שזה לבעל הבית ואשמעינן דהמשכיר את החצר לא השכיר רפת שזה:

יוני שוכר. שמצדקים מונוותיהן בשדה וקניהן בשוכר. ואין אלו יוני

הדרסיות הגדלים בבתים: **חייבין בשילות.** הקן אם רוצת על הציצים

דקרינא³ בהן כי יקרא⁴ פרט למוזמן דלאו מוזמן כינהו: **קרי כאן כי יקרא**

פרט למוזמן. (י) וכיון דהציצים שלו הוה ליה הקן מוזמן דקן הוא הציצים:

(ו) **מיציאה רובה.** קרינא בהן או ציצים ואם היה צא לתפוש קודם שתיגמר

יציאתה חייב לשלח האם וליקח הציצים: **אמאי אסורות משום גזל**

כיון דלא נפלה לחצרו: **אלאמן.** כלומר גזל דדרכי שלום אפילו אלאמן נמי

קאמר דדעתו של בעל השוכן עליהם דבטוח הוא דחוזרים למקומן לערב:

ואי צעיס אימא. אציצים ולא אלאמן: **אפילו דנפלה לחצרו.** חייבות בשילות

הקן ולא מוזמן הוא כל זמן שאם רוצת עליהן ולא מיקמי לרבי יוסי

בר' חנינא דכל היכא דאיהו דאיהו: **אסורות מפני דרכי שלום.** ותו לא

בתמימה: **אי דשלחה.** מי שנטלן: **גוילה מעליא הוא.** דהא קניא ליה

חצרו: **ואי דלא שלחה.** הא בעי שילוחה ואיכא אסור שלח תשלח והדר

את הציצים תקח לך וכו' מאי אריא גזל: הכי גרסינן בקטן.

הא דקתני דרכי שלום ותו לא דלא שלחה ובקטן דלאו בר שילוח הוא דאינו חייב במנחה:

מתני' נתעברה לשוכר. לא ירבה לו שכר חודש שהעביר בכלל שנה:

גמ'

ת"ר המשכיר בית לחבירו על השוכר לעשות לו מזוזה וכשהוא יוצא לא יטלנה
 בידו ויוצא ומנכרי נוטלה בידו ויוצא ומעשה באחד שנטלה בידו ויצא וקבר
 אשתו ושני בניו

The Sages taught in a Baraita: If one rents out a house to another, the responsibility to prepare a Mezuzah for it and affix it is upon the renter. And when he leaves, he may not take it in his hand and leave with it; rather, he must leave it there. But if he rented a house from a gentile, he may take it in his hand and leave with it. And there was an incident in which a renter took his Mezuzah in his hand and left with it, and as a punishment he eventually buried his wife and two sons.

Tosafot asks- why can't I take the Mezuzah and put it somewhere else like I do by Tzizit?

(שייך לקמן) לא יטלנה ויצא.
 חף על גב דחמר
 שמואל דמטילין מבגד לבגד גבי
 מזוזה חסור לפי שהמזיקין באין בצית
 שאין זו מזוזה וכשנוטלה כאילו
 מזיק אותן שידורו בצית:

Tosafot answers: because you are leaving the house that you removed the Mezuzah from, with a void of a mitzvah and that allows danger to enter the home for the new tenant.

טורי זהב **יורה דעה רצא הלכות מזוזה** **שפתי בהן** **קיא** **באר הגולה**

רמב"ם נטור שפוסל גם צהקדים פרשה לא מיירי כאן מחלוקה השניה של המוס' שזכרנו אלא מחלוקה הראשונה ומכאן נחזק המוס' שכתבתי על הש"ע ר"ס רפ"ח [ס"ג] וא"ל דהתם קאי אס כתב מחלה והיה ואח"כ כתב שמוע למטה ממנה דא"כ לא היה לו להשמיט דין זה דהקדים פרשת (והיה) [שמע]

רצא מזוזה מתי נבדקת ומי חייב בה. **א** (א) מזוזה יחיד (ב) נבדקת פעמים בשבע שנים (ג) ושל רבים פעמים ביוכל :

ובו ג' סעיפים :

ב ב : השוכר בית מחבירו השוכר (ד) חייב לקבוע בה מזוזה וילתקן מקום קביעותה ואפילו שכן הצית (ה) במקום שיש לו מזוזה (ו) לא הוי מקח טעות (בי בשם הרב רבינו מ' מנחם) (ז) ובשיצא (ח) לא יטלנה בידו. ואם הקפיד על מעמיה השני צריך לשלם לו (בי בשם הרב מ' מנחם) **ג ואם (ט) שוכר הבית מעובר כוכבים [א] או ששכרו לעובר כוכבים נוטלה ויוצא :** דהא (י) ועוד כוכבים שנקש שימו לו מזוזה ורואה לקצעה בפתחו אסור לתנה לו (כך השיב מהר"ל) [ב] ורואה לי דמ"מ במקום דאיכא למחש משום איבה ושירע משום זה לישראל שרי כנ"ל :

ג ד ה הבל (ה) חייבים במזוזה אפילו נשים ועבדים ומחנכין את הקטנים לעשות מזוזה לפתחיהם :

ביאור הגר"א

א ברייתא יומא דף י"א ע"א : ב שם ופי' רש"י של דבר שהיה של רבי און להטות עליו הר"י שלם תנחית ואמר כל אי יעשה חבירו : ג ברייתא בית דף ק"א ע"ב קב : ד שם בעל דליפשתא : ה מהא דלמחנך יומא ליה לאינש למעבד מלוא כממזיה פסחים דף ד' ע"ב : ו שם כי טוב לשלם לו אכל און מוטילין : ז שם בבביתא דף ק"ב ע"א : ח משנה גרסת דף כ' ע"ב :

בית לחם יהודה

(הספד רצ"א סעיף ב' בשו"ע) **ובשיצא א יטלנה.** דש סמנה שימחו מנו. ס"ס. וחו פשוט. כשילא מן בית והעובדי כוכבים נמנו לשם וז"ה אס הצית הוא של עובד כוכבים וישראל שכן ממנו ועבדיו יאל ואע"פ שדרכן של עובד כוכבים לשכור לישראל אחר און כיון שעבדיו אינו נכנס לישראל שני מיד יקח המזוזה. ובג"כ כי ה"מ דלא

מ"ר. השוכר בבית מחבירו חייב לקבוע בה מזוזה ולתקן מקום קביעותה ואפילו שוכר הבית בחזקת שיש לו מזוזה לא הוי מקח טעות וכשיצא לא יטלנה בידו

ואם הקפיד על מעותיו השני צריך לשלם לו

פתחי תשובה כ' דאף אם מיד שיוצא במית זה יכנס זה שניהם נכונים זה להוציא מזוזתו ולה להכניס את שלו אפילו הכי לא פלוג רבנן

If one rented a house from his friend he is obligated to put Mezuzot and should not remove them if he needs to leave.

If he is concerned of the cost of the Mezuzot he should charge the new tenant.

Answer to original questions: if one has multiple homes, he should either check or sell the hametz to the goy, even if its unoccupied.

- The landlord must check, if he has access to the property on Thursday evening the night of the checking (April 18).

But if the tenant got the keys even if he didn't yet move in it'll be his responsibility.

- The tenant cannot back out of the deal, even if it was advertised Hametz free.

Mezuza only has an obligation when someone is living there. To which the obligation becomes the tenant's obligation.

- One shall not remove a Mezuzah. If there were mezuzot and he exchanged, he can put the old ones back and take the new ones.
- If one knows that house will be demolished or painted to which they would need to remove the Mezuzot than one is allowed to remove them.
- If he waits for new tenant to come and he'll put new ones up, he can then take his back.
- If the house is owned by a goy or likely to be rented to a goy one is allowed to remove mezuzot.

If there is a specific reason one should want to remove mezuzot ask a rabbi before doing so.